

tanulmányi kirándulás

a testemet tanultam újra,
szűk vállakat, meg az ujjakat
nézegettem. úgy mozdult
a táj, ahogy én akartam,
meg sem lepett ez a két
fénylő, hengeres törzs,
és úgy beszélünk hosszan,
szájunk se rezzent. aztán
a párás szürkületben álltunk
egy korhadt, földi dombtetőn.
ágak futottak a gyermeki bordák
redőin keresztül. a szív tiszta,
kráteres téli hold, telőben volt
az este, s a lila szánk, helyi szokás
szerint, egymásba botolt.

a delphoi jósnő panaszára

felejtsd el és hagyjuk az egészséget,
amikor súgtam, még biztosan
úgy volt. attól hogy végül szar lett,
s ezt előre tudtam, nem kellett
volna hinned a beszédnek!

na és akkor mi van, ha szerelmet
hazudtam? te meg csak röhögtél,
most sírhatsz rajta ingyen!
neked jól áll, ha mindenhez naivan,
nekem az is jól, hogy: veled ennyit bírtam!
maradjunk abban, hogy ünnep volt
köztünk: jós könyvből kitépett,
összegyűrt lapok. ünnep, s most
fogadd el, helyébe jönnek
a beláthatóbb hétköznapiak.

élet-vonalvezetés

bőrtáskát akartam venni,
egy új aktát. valami nyers
színű, klasszikus darabot.
a régít elrongyolta az elmúlt
tíz év: laptop, könyvek,
kulcscsomók, téves remények,
kényes túlvállalások terhe.

ami lefelé húz, régről felismert
föld, sár és zsíros, bőr szagú
nehézkedés. terhe alatt hajlik
gerinc, süllyed lábboltozat, pattan
cérna, varrás mentén hullik
szét eddig összefércelt életünk
az új bőr igazán megtartó erejű,
amibe belekapaszkodhat az ember,
így remélem.

most még a régítől próbálok
megszabadulni. de sarokba dobva
is szorongatjuk egymást,
fogantyúján az ujjnyomaim,
kérge tenyerembe gyúrte sorsom
élevonal-vezetését, most ezt kellene
égetően hamar ledörzsölni magamról.

■ **Kürti László:** 1976. november 29-én született Vásárosnaményban. A Debreceni Egyetem Filozófiai Intézetének doktorandusza. 2018-ban Bella István-díjat kapott. Legutóbbi kötete *A csalásról* (Kalligram, 2017) címmel jelent meg.